

— Εδχαριστῶ, κυρία,— ἦτο δὲ ἀπάντησις, καὶ δὲ μαύρη διευθύνθη πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τὸ ὅποιον ἔκειτο πλησιέστερον τῆς συνοικίας της.

('Ακολουθεῖ.)

ΤΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΘΕΜΕΛΙΟΝ.

— Πῶς πηγαίνει δὲ οἰκοδομή σας; ἡρώτησα φίλου τινὰ, διστις κατεγίνετο περὶ τὴν οἰκοδομὴν οἰκίας τινὸς δι’ ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του.

— Οὐχ τόσον καλὰ, δισον ἐπειθύμουν, — ἀπεκρίθη δὲ φίλος. Οἱ τοῦχοι κατεκάθισαν εἰς τὶ μέρος καὶ διερράγησαν εἰς ἄλλο, αἱ δὲ δοκοὶ φαίνονται ὀλίγον μετατοπισθεῖσαι λυποῦμαι δὲ διὰ δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ εἰσελθωμεν εἰς αὐτὴν τὸν ἔρχομενον χειμῶνα.

— Λυποῦμαι, φίλε μου, ἀκούων ταῦτα· μοὶ φαίνεται δὲ, διὰ δὲρχιτέκτων εἶναι ἀξιοκατάκριτος διὰ τούτο.

— Οὗτο φαίνεται καὶ εἰς ἐμὲ, — εἶπεν δὲ φίλος· ἀλλ’ ἀφοῦ ἀπεφάσισα νὰ κάμω ἐγὼ αὐτὸς τὸν ἀρχιτέκτονα, δὲν δύναμαι νὰ μεμφθῶ ἄλλον τινὰ εἰμὴ ἐμαυτὸν, καὶ τοῦτο ὡς γνωρίζεις δὲν εἶναι πολὺ εὐχάριστον!

— Φοβοῦμαι, διὰ τὸ σφάλμα εἶναι εἰς τὰ θεμέλια, — προσέθηκα μετά τίνος ἐμφάσεως. Ἐπρόσεξας καλῶς εἰς τοῦτο;

— Πρέπει νὰ δομολογήσω, διὰ τὸν προκατειλημένος διπό τίνος ἰδίας μου ἰδέας, ἥτις δὲν συνεφώνει ἐντελῶς πρὸς τοὺς ἀρχαίους κανόνας τοῦ οἰκοδομεῖν, καὶ τὴν ἰδίαν μου ταύτην ἀπεφάσισα νὰ βάλω εἰς πρᾶξιν. Μοὶ ἐφαίνετο, διὰ τὸν καὶ διπανηρὸν καὶ περιττὸν νὰ σκάψῃ τὶς μέχρις οὖς φύσιση εἰς στερεὰν γῆν ἢ βράχιον, ως τὸ ἀπεφάσισα νὰ θέσω τὰ θεμέλια ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ διπότον ἐφαίνετο ἀρκετὰ στερεόν. Μετεχειρίσθην δὲ προσέτι ὡς διπικὸν λίθους, τοὺς διποίους ἔκκοψα ἔκ τίνος λατομείου, ἐν τῷ ἰδίῳ μού ἀγρῷ, καὶ πηλὸν εἶδος τὶ χώματος, τὸ διπότον ἤκουσα φωμιζόμενον ὡς καταλληλὸν διὰ τοιούτον σκοπόν. Ἡδη φοβοῦμαι, διὰ τὸν λίθοις δὲν ἥσαν ἀρκετὰ σκληροὶ καὶ μεγάλοι οὗτοι οἵ ἐν χρήσει πρὸς κατασκευὴν τοιούτων οἰκοδομῶν.

— Λοιπὸν, τὰ θεμέλια πρέπει νὰ ἥναι ἀκροσφαλὲς, — εἶπον, — καὶ ἀνίκανον νὰ διποδιστάζῃ τὸ βράχος τοιούτου κτιρίου.

— Εἶναι πολὺ ἐνοχλητικὸν, ἐκηρολούθησε λέγων δὲ φίλος. Τὶ μὲ συμβουλεύεις νὰ πράξῃ;

— Η συμβουλή μου εἶναι νὰ κατακρημνίσῃς ὀλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα διὰ μιᾶς ἀμέσως — Μή δαπανᾶς πλέον χρήματα καὶ κόπους καὶ φροντίδας εἰς περαμα, διπος δὲν τὸ ὠνόμασας, τοῦ διποίου τὰ ἀπο-

τελέσματα ἡρχισας ἀπὸ τοῦδε νὰ βλέπῃς· καὶ ἀρχισον ἐκ νέου τὴν οἰκοδομήν σου, θέτων τὰ θεμέλια ἐπὶ βράχου ἢ στερεᾶς γῆς. Μεταχειρίσθηι δὲ λίθους καὶ πηλὸν καταλληλα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὰ δὲ λατομεῖον καὶ τὸν πηλὸν σου μεταχειρίσθηι δι’ ἄλλην χρείαν. Ἡ οἰκοδομὴ οἰκίας δὲν εἶναι πρᾶγμα, εἰς τὸ διπότον πρέπει νὰ κάμη τὶς πειράματα, δοκιμάς, ἐὰν σκοπεύῃ μάλιστα νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ· πρὸς περισσότεραν σου δὲ πληροφορίαν σὲ παραπέμπω εἰς δὲ, τι ὁ καλλιστος ἀρχιτέκτων εἶπε περὶ τούτου, καὶ ἀφοῦ συμμορφωθῆς μὲ τὰς δόηγίας του εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς οἰκίας σου ταῦτης, βάλε αὐτὰς εἰς πρᾶξιν καὶ ὡς πρὸς τὸν πνευματικὸν σου οἰκον,— τὴν ἀθανατόν σου ψυχὴν, καὶ κτίσον αὐτὴν οἰκον τεθεμελιωμένον ἐπὶ τοῦ βράχου, διστις εἶναι δὲ Χριστὸς, διὰ νὰ διατηρηθῇ εἰς αἰώνα τὸν ἀπαντα.

('Ex τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

— Έν Χαλκίδι τὴν 20 Δεκεμβρίου 1875

Κύριε Συντάκτα

“Ελαβον κατ’ αὐτὰς τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος τῶν Παΐδων ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου μέχρι τοῦ τρέχοντος μηνὸς καὶ σᾶς ἐσωκλείω ἐνταῦθα τὴν ἐτησίαν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς εἰς γραμματόσημα. Μεγίστη εἶναι ἡ πνευματικὴ ὡφέλεια, τὴν διποίαν ἡμεῖς οἱ παιδεῖς καὶ νέοι λαμβάνομεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα σας καὶ διὰ τοῦτο εὐχάριστον θὰ ἥτον ἐὰν ἔξεδίδετο δις τοῦ μηνός. Εἶναι δομολογούμενον, διὰ τὸ φύλλον σας εἶναι ὅχι μόνον ἐστολισμένον μὲ ὥραιας καὶ περιέργους εἰκονογραφίας, ἀλλὰ περιέχει καὶ ἐπιστημονικὰς γνώσεις, διὰ τοῦτο θὰ σᾶς παρακαλέσω, ἀφοῦ ἐγκλείστως τὴν συνδρομὴν εἰς γραμματόσημα, νὰ μὲ ἐγγράψετε συνδρομητήν σας καὶ διὰ τὸ ἔρχομενον ἔτος, τὸ διπότον εὐχομαι νὰ διελθετε μὲ δυγίσιαν καὶ εὐτυχίαν. Δέχθητε τὴν βαθεῖαν ἔκφρασιν τῆς πρὸς δύος διπολήφεώς μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΒΑΖΟΥ.

Σ. Σ. Ἐφ. τῶν Παΐδων. Εἴχον δίκαιον οἱ φίλοι ἔκεινοι, οἱ διποίοι ἐθεώρησαν τὴν μὴ δημοσίευσιν τοιούτων ἐπιστολῶν, ὅποια ἡ ἄνωθι, ὡς μὴ καλὸν, ἀν καὶ τὸ ἐλαττήριόν μας ἥτο ἀπλῆ μετριοφροσύνη. Εἰς τὸ ἔξης θὰ δημοσιεύσωμεν τινὰς τοιούτων χάριν αὐτῆς τῆς Ἐφημερίδος, τὴν διποίαν τοσοῦτον τὰ παιδία ἀγαπῶσι.